# USNESENÍ

Okresní soud v Prostějově rozhodl vyšším soudním úředníkem Mgr. Evou Vondráškovou dne 2. listopadu 2026 ve věci

dříve obviněného: **Mgr. Dušan Dvořák**, narozený dne 1962, bytem Ospělov Ludmírov

pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

**o žádosti o přiznání nároku na bezplatnou obhajobu**

**takto:**

Podle § 33 odstavce 2 a 3 trestního řádu *a contrario* se dříve obviněnému Mgr. Dušanu Dvořákovi, narozenému dne 1962, **nepřiznává nárok na bezplatnou obhajobu či na obhajobu za sníženou odměnu.**

**Odůvodnění:**

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 27. 10. 2010, č. j. 2 T 104/2010-352, který nabyl právní moci ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2011, sp. zn. 3 To 25/2011, byl Mgr. Dušan Dvořák uznán vinným ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců a dále trest propadnutí věci.

2. Dříve obviněný následně dne 12. 7. 2026 podal u Okresního soudu v Prostějově návrh na povolení obnovy řízení v pravomocně skončené trestní věci vedené pod sp. zn. 2 T 104/2010. Řízení o tomto návrhu je u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 15 Nt 3104/2026.

3. Návrhem doručeným Okresnímu soudu v Prostějově dne 1. 10. 2026 požádal dříve obviněný o přiznání nároku na bezplatnou obhajobu a ustanovení obhájce v řízení o povolení obnovy řízení. Svůj návrh odůvodnil tím, že jeho jediným pravidelným příjmem je invalidní důchod ve výši 25 821 Kč měsíčně, zatímco jeho průměrné měsíční výdaje činí 30 744 Kč a dlouhodobě tak převyšují jeho pravidelný příjem. Uvedl, že nemá dostatek prostředků k úhradě nákladů obhajoby ani její části, aniž by se dále zadlužil a stal se závislým na finanční pomoci rodiny. Na podporu svých tvrzení odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2026, č. j. 6 As 207/2026-26, kterým byl na základě jím předloženého prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a výpisu z účtu v daném řízení osvobozen od soudních poplatků a byl mu ustanoven advokát. Dále uvedl, že jeho majetkové poměry jsou v době podání nynějšího návrhu stejné, a navrhl, aby soud vyšel z uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako z aktuálního soudního zhodnocení jeho osobních a majetkových poměrů.

4. Přípisem ze dne 15. 10. 2026 byl dříve obviněný vyzván, aby ve lhůtě 14 dnů doplnil konkrétní tvrzení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech a předložil listiny osvědčující důvodnost jeho návrhu, a to zejména k doložení svých příjmů, výpisů ze všech bankovních účtů, vlastnictví nemovitostí a motorových vozidel, případných úspor, pohledávek a závazků, osob žijících s ním ve společné domácnosti, vyživovacích povinností a jednotlivých položek jím tvrzených měsíčních výdajů.

5. Podáním doručeným soudu dne 24. 10. 2026 dříve obviněný svou žádost doplnil a uvedl, že žije sám, nemá zákonnou vyživovací povinnost vůči jiné osobě, není zaměstnán, nevykonává podnikatelskou ani jinou samostatnou výdělečnou činnost, příležitostně mu finančně vypomáhají osoby blízké, zejména a , nejde však o pravidelný příjem. Dříve obviněný dále uvedl, že je výlučným vlastníkem rodinného domu v Ospělově, stojícího na stavební parcele č. , a dále pozemků parc. č. v katastrálním území Ospělov. Uvedl, že rodinný dům užívá pouze k bydlení, není pronajímán, nachází se ve špatném tepelně-technickém stavu a jeho elektroinstalace je v havarijním stavu. K opravě elektroinstalace mu byla dne 3. 10. 2026 poskytnuta rodinná půjčka ve výši 100 000 Kč a dne 14. 10. 2026 mu byla na účet připsána účelová dotace Státního fondu životního prostředí České republiky ve výši 199 750 Kč určená na zateplení půdy a pořízení kotle na biomasu a jedná se tedy o účelově určené prostředky, které nemůže použít na úhradu právních služeb. Dříve obviněný uvedl rovněž závazek vůči Raiffeisen stavební spořitelně a. s., který vznikl z úvěru poskytnutého v roce 2016 v původní výši 350 000 Kč a který splácí částkou 1 800 Kč měsíčně, přičemž tento úvěr by měl být splacen v roce 2034. Dále uvedl rodinnou půjčku ve výši 100 000 Kč určenou k financování opravy elektroinstalace.

6. Dříve obviněný rovněž předložil podrobný přehled svých příjmů a výdajů za období třinácti úplných měsíců od září 2025 do září 2026, kdy jeho celkové příjmy činily 402 094,16 Kč a celkové výdaje 399 585,72 Kč. Výsledná bilance za uvedené období byla kladná ve výši 2 508,44 Kč, tedy v průměru 192,96 Kč měsíčně. Průměrné měsíční příjmy činily 30 930,32 Kč a průměrné měsíční výdaje 30 737,36 Kč. Tyto výdaje se pak sestávají z částky 5 600 Kč za bydlení, energie, topení, opravy, pojištění a daně, 4 000 Kč za potraviny a stravování, 3 500 Kč za krmivo a veterinární péči o psa, 1 500 Kč za dopravu a cestovné, 2 000 Kč za tabák, 1 500 Kč za domácnost, hygienu a osobní potřeby, 670 Kč za zdravotní péči, 1 000 Kč za telefon, internet, poštovní, webové a digitální služby, 6 261,54 Kč na splátky půjček a úvěrů, 2 084,98 Kč na soudy, právní služby a podpůrné či osvětové aktivity a 2 620,84 Kč na jednorázové a nepravidelné výdaje. K prokázání těchto skutečností dříve obviněný doložil rovněž výpis ze svého bankovního účtu č. vedeného u společnosti Raiffeisenbank a.s. za období 15. 10. 2025 - 20. 10. 2026.

7. Soud si rovněž pro účely rozhodnutí vyžádal informace o majetkových poměrech dříve obviněného u příslušných institucí. Z obdržených zpráv Úřadu práce České republiky, České správy sociálního zabezpečení a příslušné územní správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že dříve obviněný není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, nepobírá podporu v nezaměstnanosti, dávky státní sociální podpory ani dávky pomoci v hmotné nouzi a nejsou mu vypláceny dávky nemocenského pojištění. Jeho pravidelným osobním příjmem je invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, který v rozhodném období dosahoval částky 25 821 Kč měsíčně.

8. Z výpisu z katastru nemovitostí, listu vlastnictví č. pro katastrální území Ospělov, soud zjistil, že dříve obviněný je výlučným vlastníkem rodinného domu , který je součástí stavební parcely č. o výměře , dále pozemku parc. č. o výměře , vedeného jako orná půda, pozemku parc. č. o výměře , vedeného jako orná půda, pozemku parc. č. o výměře

, vedeného jako zahrada, a pozemku parc. č. o výměře , vedeného jako lesní pozemek. V části C listu vlastnictví nejsou evidována žádná věcná práva zatěžující nemovitosti, nejsou zde zapsána zástavní práva, věcná břemena ani jiná omezení vlastnického práva. Na listu vlastnictví nejsou evidovány poznámky, upozornění ani plomby.

9. Podle § 33 odst. 2 trestního řádu, osvědčí-li obviněný, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení soudce, že má nárok na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu. Vyplývá-li ze shromážděných důkazů, že obviněný nemá dostatek prostředků na náhradu nákladů obhajoby, může, je-li to třeba k ochraně práv obviněného, rozhodnout předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce o nároku na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu i bez návrhu obviněného. V případech uvedených ve větě první a druhé náklady obhajoby zcela nebo zčásti hradí stát.

10. Podle § 33 odst. 3 trestního řádu jsou návrh na rozhodnutí podle odstavce 2 oprávněny podat kromě obviněného a jeho obhájce i osoby uvedené v § 37 odst. 1 trestního řádu. Návrh na rozhodnutí podle odstavce 2 včetně příloh, jimiž má být prokázána jeho důvodnost, podává obviněný v přípravném řízení prostřednictvím státního zástupce a v řízení před soudem soudu, který koná řízení v prvním stupni. Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

11. Soud přezkoumal návrh dříve obviněného včetně jím doložených podkladů a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání nároku na bezplatnou obhajobu podle § 33 odst. 2 trestního řádu zjevně nejsou dány, a to z níže uvedených důvodů.

12. Soud při posouzení návrhu přihlédl zejména k tomu, že dříve obviněný je podle výpisu z katastru nemovitostí, listu vlastnictví č. pro katastrální území Ospělov, výlučným vlastníkem rodinného domu , který je součástí pozemku parc. č. , zastavěná plocha a nádvoří, o výměře , a dále pozemku parc. č. , orná půda, o výměře , pozemku parc. č. , orná půda, o výměře , pozemku parc. č. , zahrada, o výměře , a pozemku parc. č. , lesní pozemek, o výměře , vše v katastrálním území Ospělov. Dle názoru soudu nedostatek prostředků ve smyslu § 33 odst. 2 trestního řádu nelze ztotožňovat pouze s nedostatkem pohotových finančních prostředků. Pro posouzení důvodnosti návrhu je nutné hodnotit jeho celkové majetkové poměry, jejichž součástí je rovněž výše uvedený nemovitý majetek. Soud nepominul tvrzení dříve obviněného, že rodinný dům se nachází ve špatném tepelně-technickém stavu a jeho elektroinstalace je v havarijním stavu. Uvedené skutečnosti však samy o sobě neprokazují, že nemovitost postrádá reálnou majetkovou hodnotu nebo je nevyužitelná. Soud po dříve obviněném nepožaduje, aby tuto nemovitost zpeněžil, ani mu neurčuje konkrétní způsob naložení s jeho majetkem. Pro posouzení návrhu je však podstatné vlastnictví tohoto majetku.

13. Závěr o nedostatku prostředků nelze učinit ani z poměru invalidního důchodu ve výši 25 821 Kč, který je jeho jediným pravidelným příjmem, a deklarovaných průměrných měsíčních výdajů ve výši 30 737,36 Kč. Soud při hodnocení těchto výdajů vycházel rovněž ze závěrů nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2010, sp. zn. I. ÚS 22/10, zejména bodů 27 a 28 jeho odůvodnění, podle nichž nelze oprávněné výdaje jednotlivce omezovat pouze na náklady bezprostředně sloužící k uspokojení základních životních potřeb, nýbrž je třeba zohlednit také jeho individuální poměry a právo na respektování soukromého života. Z předloženého přehledu průměrných měsíčních výdajů však podle soudu nevyplývá, že by se dříve obviněný nacházel v natolik tíživé finanční situaci, která by mu znemožňovala nést náklady obhajoby. Navíc pouhá skutečnost, že měsíční výdaje určité osoby převyšují její pravidelný měsíční příjem, sama o sobě ještě nevypovídá o její nemajetnosti, neboť

takový nepoměr může nastat u osob s nízkými, průměrnými i nadprůměrnými příjmy. Pravidelný příjem v podobě invalidního důchodu přitom nelze označit za zcela minimální či pouze existenční, neboť částka 25 821 Kč převyšuje měsíční minimální mzdu stanovenou pro rok 2026 ve výši 22 400 Kč.

14. Nadto dříve obviněný sice označil invalidní důchod za svůj jediný pravidelný příjem, z jím předloženého přehledu příjmů a výdajů však vyplývá, že vedle invalidního důchodu vykazuje také nepravidelné příjmy, které například v lednu 2026 činily 12 894 Kč, v červenci 2026 částku 16 318 Kč a v srpnu 2026 částku 6 423 Kč. Dříve obviněný sice uvedl, že tyto nepravidelné příjmy představují zejména „vratky a převody" a nejedná se tedy o příjem z výdělečné činnosti, tato skutečnost však nic nemění na tom, že jde o peněžní prostředky, které byly připsány na jeho bankovní účet a se kterými může fakticky disponovat. Jeho skutečné celkové příjmy proto nelze posuzovat pouze podle výše invalidního důchodu. Ostatně podle přehledu zpracovaného samotným dříve obviněným převyšovaly jeho celkové příjmy za sledované období jeho celkové výdaje, kdy bilance je v souhrnu kladná.

15. Nad rámec výše uvedeného je nutno dodat, že peněžní prostředky získané formou rodinné půjčky ve výši 100 000 Kč a dotace Státního fondu životního prostředí České republiky ve výši 199 750 Kč byly určeny na konkrétní opravy rodinného domu a nepředstavují pohotové prostředky dříve obviněného. K účelovému určení rodinné finanční pomoci se dříve obviněný opětovně vyjádřil rovněž v podání ze dne 31. 10. 2026, v němž navrhl její přesnou výši, právní povahu a účel ověřit výslechem . Soud tvrzené účelové určení těchto prostředků akceptoval a při posouzení schopnosti dříve obviněného hradit náklady obhajoby je nepovažoval za jeho volné finanční prostředky. Z tohoto důvodu nepovažoval za potřebné provádět k účelu, výši ani právní povaze poskytnuté finanční pomoci další dokazování.

16. Na druhou stranu soud v souladu se závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 6. 2025, sp. zn. III. ÚS 3228/24, zkoumal rovněž existenci okolností, které by reálnou možnost dříve obviněného opatřit si prostředky na úhradu obhajoby oslabovaly, zejména zda je zatížen exekučně vymáhanými dluhy, nachází se v úpadku či je proti němu vedeno insolvenční řízení. Význam takových okolností je podle citovaného nálezu o to větší, pokud jde o závazky, kterých se žadatel nemůže zbavit ani ve střednědobém, tedy několikaletém časovém horizontu. V projednávané věci však takové okolnosti zjištěny nebyly. Proti dříve obviněnému není vedeno exekuční ani insolvenční řízení a jeho nemovitý majetek není podle výpisu z katastru nemovitostí zatížen exekučním příkazem, zástavním právem ani jiným omezením souvisejícím s vymáháním jeho závazků.

17. Ačkoliv je dříve obviněný zatížen úvěrem poskytnutým Raiffeisen stavební spořitelnou a. s. v roce 2016 v původní výši 350 000 Kč, který pravidelně splácí částkou 1 800 Kč měsíčně, přičemž předpokládaný konec splácení uvedl v roce 2034, výše této měsíční splátky sama o sobě nepředstavuje větší dluhovou zátěž. Pokud se jedná o rodinnou půjčku ve výši 100 000 Kč poskytnutou v říjnu 2026 na opravu elektroinstalace rodinného domu, dříve obviněný neuvedl konkrétní datum splatnosti ani pravidelnou výši splátek a podle jeho vlastního podání nebyl stanoven pevný splátkový kalendář. Uvedené závazky proto nelze srovnávat s dlouhodobě neřešitelnou dluhovou situací či dluhovou pastí, kterou se zabýval Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 3228/24. Nutno dodat, že výdaje na splátky půjček a úvěrů dříve obviněný navíc obsáhl do přehledu svých měsíčních příjmů a výdajů. Přesto i po zohlednění těchto splátek vykázal za celé sledované období kladnou bilanci, kdy jeho celkové příjmy převyšovaly celkové výdaje.

Shodu s prvopisem ověřila Alena Kejíková

18. Dříve obviněný dále ve svém prohlášení uvedl, že nemá zákonnou vyživovací povinnost vůči žádné osobě, a jeho pravidelný příjem tak není zatížen ani povinností hradit výživné. Ani v tomto směru proto nebyla zjištěna okolnost, která by významně oslabovala jeho schopnost podílet se na úhradě nákladů obhajoby.
19. Pokud se jedná o usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2026, č. j. 6 As 207/2026-26, kterým byl dříve obviněný v řízení před správními soudy osvobozen od soudních poplatků a na které dříve obviněný ve svém návrhu odkazoval, lze uvést, že uvedeným rozhodnutím však soud při rozhodování o nynějším návrhu není vázán, neboť Nejvyšší správní soud posuzoval splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve správním soudnictví.

20. Soud se v souladu se závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 3. 2026, sp. zn. IV. ÚS 3739/25, zejména bodem 25 jeho odůvodnění, samostatně zabýval také možností přiznat dříve obviněnému nárok na obhajobu za sníženou odměnu. Ani pro přiznání tohoto nároku však soud neshledal splnění zákonných podmínek, neboť výše popsané majetkové poměry dříve obviněného neumožňují učinit závěr, že by jeho schopnost hradit náklady obhajoby byla omezena v míře odůvodňující jejich částečné přenesení na stát. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

**Poučení:**

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Prostějově. Včasně podaná stížnost má odkladný účinek.

Prostějov 2. listopadu 2026

Mgr. Eva Vondrášková, v. r.
vyšší soudní úředník

Alena Kejíková
Digitálně podepsal Alena Kejíková
Datum: 2026.11.03 07:51:53 +01'00'

Shodu s prvopisem ověřila Alena Kejíková